

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16540/2022
13.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, сви из ..., чији је пуномоћник Родољуб Маринковић, адвокат из ..., против Републике Србије коју заступа Државно правобранилштво - Одељење у Краљеву и ЈП „Србијашуме“, Београд, Шумско газдинство „Шумарство“ Рашка, Шумска управа Нови Пазар, ради утврђивања права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 839/22 од 08.06.2022. године, у седници већа одржаној 13.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 839/22 од 08.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 839/22 од 08.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 839/22 од 08.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 2671/21 од 01.02.2022. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди према туженима да су тужиоци сувласници на основу Закона о наслеђивању и то катастарске парцеле број ... зв. „... - ...“, по култури шума четврте класе у површини од 4.22,66 ха, катастарске парцеле број ... зв. „... - ...“ по култури шума четврте класе, површине 1.05,67 ха све у укупној површини од 5.27,67 ха уписане у поседовном листу број ..., КО ..., као друштвена својина чији су корисници тужени, сразмерно сваки тужилац свом сувласничком уделу, и то АА са уделом од 1/8, ББ са уделом од 1/8, ВВ са уделом од 1/8, ГГ са уделом 1/16, ДД са уделом 1/16, ЋЋ са уделом 1/8, ЕЕ са уделом 1/8, ЖЖ са уделом 1/8 и ЗЗ са уделом од 1/8, као и да се обавезу тужени да тужиоцима признају право сувласништва на наведеним непокретностима и истима дозволе да се упишу као сувласници код Катастра за непокретности у Новом Пазару, сразмерно њиховим уделима, а ако то не учине да су тужиоци овлашћени да на основу пресуде изврше промену власништва без посебне сагласности тужених и обавезани су тужиоци да туженом ЈП „Србијашуме“ Београд, Шумско газдинство „Шумарство“ Рашка –

Шумска управа Нови Пазар, солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 46.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...10/2023 у даљем тексту: ЗПП). Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужилаца у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом одбијен је захтев тужилаца којим су тражили да се утврди према туженима да су тужиоци сувласници на основу Закона о наслеђивању и то катастарске парцеле број ..., зв. „...-...“, по култури шума четврте класе у површини 4.22,66 ха и катастарске парцеле број ..., зв. „...-...“, шума четврте класе, површине 1.05,67 ха, уписаних у поседовном листу број ... КО ... као државна својина, јер је некадашња катастарска парцела 47/1 у површини од 5 ха по култури шума била у својини ИИ правног претходника тужилаца, да су премером, односно дешифрацијом аероснимка из 1966. године, а који подаци су на снази од 1970. године, од старе катастарске парцеле број .../... КО ..., настале нове парцеле ... и ... КО ..., које су предмет овог поступка и да су исте према Листу непокретности ... КО ... у власништву тужене Републике Србије, чији је корисник тужени ЈП „Србијашуме“. Према решењу Општинског суда у Новом Пазару О.30/68 које је постало правноснажно 20.01.1969. године, за законске наследнике иза пок. ИИ на целокупној заоставштини оглашени су наследници његови синови, овде правни претходници тужилаца, сада пок. ЈЈ, пок. КК и пок. ЛЛ са по 1/3. Како је у конкретном случају неспорно утврђено да су предметне парцеле 1970. године, након обављеног аероснимка из 1966. године, изузете из поседовног листа број ... КО ..., и уписане у корист тужене Републике Србије са правом коришћења туженог ЈП „Србијашуме“, исте нису ушле у заоставштину правних претходника тужилаца, па су нижестепени судови оценили да је захтев тужилаца неоснован из разлога што тужиоци нису доказали правни основ стицања својине на предметним непокретностима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињеница утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепене пресуде у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса као ни у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.06.2017. године. Вредност предмета спора на дан подношења тужбе је 50.000,00 динара. На дан подношења тужбе 1 евро је према средњем курсу НБС износио 121,8722 динара, па вредност предмета спора представља динарску противвредност од 410,27 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан покретања поступка, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић